

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

KVINDELIG FREMSKRIDTSFORENING.

Nr. 40.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annonce
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 4. Oktober 1891.

IV. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Miss P. H. Peckover.

Det er almindelig bekendt, at Fredssagen i England har sine bedste Venner blandt Kvinderne, og at enkelte Kvinder gør et temmelig stort Arbejde inden for Fredsfoteningernes Ramme; men der er vist nok faa Kvinder, der udfolder en saa energisk og omfattende Virksomhed for denne Sag, som Miss Peckover i Wisbech, England.

Det er ikke alene Pengeofre, hun i rigeligt Maal yder Fredssagen, thi man vil der til kunne svare, det er let at yde Penge, naar man er rig; men det er hendes personlige Deltagelse i alt, hvad der kan gavne Fredssagen, der gør hende stor i vore Øjne. Hvad der maaske virker lidt bedaarende paa os, er den Kærlighed, hun har kastet paa den danske Fredsforening.

Hun har nemlig nu i sin temmelig fremrykkede Alder lært Dansk og læser *alt*, hvad der udkommer paa Dansk, som kan have Interesse for Fredssagen, og oversætter, hvad hun finder af almen Interesse for Freden. Hun har saaledes oversat Hr. Fr. Bajers Bog, „Fredsvennernes Krigsplan“ og Redaktør Carlsens samlede Afhandlinger „Krigen“. Dette sidste Arbejde lader hun med betydelige Omkostninger trykke med Billeder. Hun har ydet Dansk Fredsforening store Tjenester, og hun har ikke haft lidt Indflydelse paa Hr. Fr. Bajers Nærværelse paa Kongresserne i Udlandet, idet hun mener, at en Fredskongres eller Konference i Udlandet vanskeligt vil kunne undvære Hr. Bajer, der som ingen anden er inde i alle europæiske Forhold, som kan gavne Fredssagen.

I Redaktør Carlsens Blad „Vendsyssel-Tidende“ stod forleden hendes Billede og Levnedsbetegnelse, hvorefter vi hidsætter følgende:

Miss Priscilla Hannah Peckover er født i Wisbech, Cambridgeshire, den 27. Oktober 1833. Hun nedstammer fra en Kvækerfamilje, hvis Forfædre under de Stuartske Kongers Regimente og Oliver Cromwells Protektorat taalmodigt led Undertrykkelse, Plyndring og Fængsel som en Følge af den standhaftige Protest, som George Fox's Tilhængere nedlagde imod religiøs Ufordragelighed og borgerlig Undertrykkelse, en Protest, der fremkom som en Følge af deres samvittighedsfulde Negtelse af at aflægge Ed og at bære Vaaben, hvilken Protest de støttede paa Lydighed over for Kristus og Læresætningerne i det nye Testamente. Hun fødtes netop som det vestindiske Slaveri i de britiske Besiddelser blev stedet til Jorden, i selve den By, hvor den bekendte Menneskeven Clarkson fødtes, og netop som den første store Reformbill blev udgivet. Det er derfor ikke saa underligt, at hun og hendes Søstre i deres Ungdom tog livlig Del i Tilvejebringelsen af den store Adresse, der sendtes Kvinder i Amerika fra de engelske Kvinder, hvis inderste Følelse oprørtes, da de gennem Mrs. Stovns berømte Bog, Onkel Toms Hytte, fik et levende Indtryk af de Grusomheder, der karakteriserede Slaveriet i Amerika. Desuden ofrede hun i sine unge Aar sin Kraft til Arbejde for Bibelselskaber, Søndagsskoler og Fattigbesøg, noget, som igen affødte Ønske om at hjælpe de Fattige ved en saakaldt *Working and weekly Savings Club*, ved hvis Hjælp mangt et Hjem er bleven gjort hyggeligt og mangen en Fattig i Nødens Time er forsynet med Klæder. Dette er sket ved en fornuftig Anvendelse af deres egne Midler, en Fremgangsmaade, der i høj Grad styrker den Hjulpnes Forudseenhed og Uafhængighedsfølelse. Saa meget som 10,000 Kroner om Aaret er paa denne Maade gaaet igennem hendes

Hænder til stor Velsignelse for de mange Fattige.

Fattigbesøgene og hendes øvrige nævnte Virksomhed henledede snart hendes Opmærksomhed paa Afholdssagen, og efter 30 Aars Arbejde har hun nu den Glæde i sin Bog at have indskrevet 3,500 Navne paa Ædruelighedsvenner, af hvilke Hovedmassen er forbleven deres Løfte tro, og hvorefter mange er lysende Eksempler paa genrejste Menneskeliv, lige som en stor Mængde nu er dygtige Arbejdere for Sagen. Hun er for Øjeblikket Præsident for en Komite, bestaaende af fra 50 til 70 Damer, der i Egenskab af Tilsynshavende med Hensyn til Afholdssagen udøver stor Indflydelse i Wisbech, hvor fra en Fjerdedel til en Tredjedel af Befolkningen (selvfølgelig indbefattet mange Børn) staar indordnet under Afholdsorganisationen.

Da det med Hensyn til Afholdssagen var bleven praktisk godtgjort, hvilken Værdi Aflæggelsen af et Løfte har, henledede Miss Peckovers Tanker paa at indføre noget lignende med Hensyn til Fredssagen, og dette aabnede en ny Bane for hende. Skønt hun fra sin tidligste Ungdom var fuldt overbevist om, at Krig staar i stik Modsetning med Guds Ord, saa var det dog ikke før i 1879, at hun begyndte systematisk at arbejde for Fredssagen, idet hun paa den Tid var kommen til Erkendelse af, at der fandtes overmaade stor Interesse for Spørgsmaalet, naar blot der blev kaldet paa den. Hun begyndte med at faa Underskrifter paa følgende Erklæring: „Jeg tror, at al Krig er i Modstrid med Kristi Lære, naar han siger: „Ejsker eders Fjender, gør godt mod dem, som eder hader.“ og jeg ønsker af-gøre, hvad jeg kan, for at fremme Fredssagen.“ Der forlangtes som Bidrag kun en Penny (7½ Øre aarlig. Hun mærkede snart, at Publikums Tilslutning langt overgik hendes svage For-